

Sygn. akt I Ca 272/19

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2019r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: Wiesława Kozikowska (spr.)

Sędziowie: Anna Kacprzyk

A. K.

Protokolant: Katarzyna Milewska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2019r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z wniosku A. G.

z udziałem J. G.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego w Łomży

z dnia 10 maja 2019r., w sprawie I Ns 429/18

postanawia :

I. zmienić zaskarżone postanowienie, w ten sposób, że rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 10 maja 2019r. nadać pkt. 1. i dodać pkt. 2 o następującej treści:

ustalić, że umowa o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej i częściowy podział majątku wspólnego A. G. i J. G. zawarta w dniu 8 lipca 2005r. Rep. A Nr 7760/2005 Akt nr 957/2005 przed Notariuszem T. P. – jest nieważna w części, w której J. i A. G. ustanawiają rozdzielność majątkową małżeńską z dniem 8 lipca 2005r.;

II. oddalić wniosek i apelację J. G. w pozostałym zakresie;

Anna Kacprzyk W. A. K.

Sygn. akt I Ca 272/19

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. G. wniosła o zniesienie współwłasności i podział majątku wspólnego, szczegółowo opisanego we wniosku z dnia 7 czerwca 2018r. W uzasadnieniu podała, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży w sprawie I C 13/05 orzeczono separację związku małżeńskiego A. i J. G.. Aktem notarialnym z dnia 8 lipca 2005r. strony ustanowiły rozdzielność majątkową i częściowo podzieliły majątek wspólny.

W odpowiedzi na wniosek, uczestnik J. G. wniósł o wydanie orzeczenia wstępnego, stwierdzającego nieważność aktu notarialnego z dnia 8 lipca 2005r. na podstawie art. 58 k.c., ponieważ wspólność majątkowa małżeńska ustalała na podstawie wyroku orzekającego separację stron, a nie z mocy zawartej przez strony umowy w formie aktu notarialnego.

Wnioskodawczyni w dniu 21 września 2018r. cofnęła wniosek o podział majątku, wnosząc o zniesienie współwłasności rzeczy wymienionych w tym piśmie.

Uczestnik nie wyraził zgody na cofnięcie wniosku i nadal żądał wydania postanowienia wstępnego. Wskazał, że Sąd powinien ustalić, jak była faktycznie data zniesienia wspólności ustawowej małżeńskiej, co ma istotne znaczenie dla dalszego prowadzenia postępowania dowodowego, tym bardziej, że strony nabywały nieruchomości w okresie późniejszym. Wskazał również na fakt, iż pozostawał w błędzie co do daty ustania wspólności ustawowej małżeńskiej i gdyby nie ten błąd nie dokonałby częściowego podziału majątku wspólnego w sposób wynikający z aktu notarialnego. Uczestnik pismem z dnia 6 lutego 2019r. na podstawie art. 88 k.c. uchylił się od skutków oświadczenia woli zawartym w akcie notarialnym, albowiem był w błędzie co do istotnego faktu, że orzeczenie sądowe o separacji znosi wspólność ustawową małżeńską.

Sąd Rejonowy w Łomży postanowieniem z dnia 10 maja 2019r. ustalił, że nieruchomość składająca się z działki o nr ewidencyjnym 104/5 o pow. 1930 m² położona w obrębie ewidencyjnym Z., gmina Ł., województwo (...), dla której Sąd Rejonowy w Łomży prowadzi księgę wieczystą (...) nie wchodzi w skład majątku wspólnego A. G. i J. G..

Z ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy wynika, że wyrokiem z dnia 8 lutego 2005r., który uprawomocnił się 2 marca 2005r. Sąd Okręgowy w Łomży orzekł separację małżonków A. G. i J. G., pozostających w związku małżeńskim zawartym w dniu 15 czerwca 1996r. w Ł., wpisanym do księgi małżeństw w USC w Ł. za numerem 143/96 – z winy pozwanego.

Sąd Rejonowy podał, że aktem notarialnym z 8 lipca 2005r. sporządzonym w Kancelarii Notarialnej w Ł. przed notariuszem T. P. wpisanym do repertorium A nr 7760/2005, po złożeniu oświadczenia, że zawarli związek małżeński i nadal pozostają małżeństwem oraz, że w czasie trwania związku małżeńskiego obowiązuje ich od dnia zawarcia małżeństwa ustrój małżeńskiej wspólności ustawowej, A. i J. G. ustanowili rozdzielną własność majątkową. Po oświadczeniu, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi m.in. zabudowana działka o powierzchni 1930 m² położona w obrębie ewidencyjnym Z., gmina Ł., województwo (...), o nr ewidencyjnym 104/5, dokonali częściowego podziału majątku wspólnego, w ten sposób, że ww. nieruchomość została przyznana na wyłączną własność A. G. bez spłat i dopłat na rzecz J. G..

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy zważył, że spory dotyczące kwestii określonych w postanowieniu wstępnym, bądź w postanowieniu całościowym, kończącym postępowanie działowe. Wskazał, że wydanie postanowienia wstępnego jest fakultatywne i uzależnione od dokonanej przez sąd oceny spornych kwestii na dalszy tok postępowania działowego. W wypadku sporu o przynależność określonego przedmiotu do majątku wspólnego, potrzeba wydania postanowienia wstępnego będzie podyktowana znaczeniem tego przedmiotu dla całości podlegającego podziałowi majątku.

Sąd Rejonowy uznał, że względy zarówno ekonomiki procesowej, ale przede wszystkim ocena zasadności roszczenia o podział majątku wspólnego zależy od ustalenia, czy nieruchomość będąca przedmiotem częściowego podziału majątku wspólnego dokonanego w akcie notarialnym, nadal wchodzi w skład majątku wspólnego. Wskazał przy tym, że na gruncie postępowania nieprocesowego możliwość wydania postanowienia wstępnego przewidują przepisy art. 618 § 1, 685 i 567 § 2 k.p.c., określając jednocześnie zakres kognicji sądu w tych przypadkach. Zarówno w doktrynie i judykaturze zarysowała się kontrowersja co do tego, czy sąd może wydać w postępowaniu nieprocesowym postanowienie wstępne także w innych przypadkach niż wskazane, stosując odpowiednio art. 318 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c..

Sąd I instancji zaznaczył, że o takiej możliwości przesądzał w swych orzeczeniach Sąd Najwyższy. Jako przykład wskazał uchwałę z dnia 9 maja 1967 r., III CZP 37/67 (OSNCP 1967/11/198), czy też postanowienie z dnia 21 października 1999 r., I CKN 169/98 (OSNC 2000/5/86) oraz uchwałę z dnia 7 lipca 1971r., IIICZP 35/71. W przywołanej uchwale Sąd Najwyższy wskazał, że w postępowaniu o podział majątku wspólnego, sąd może postanowieniem wstępnym orzec o nieważności zawartej między małżonkami majątkowej umowy zmieniającej ustrój ustawowy.

Sąd Rejonowy odnosząc się do wniosku uczestnika o wydanie postanowienia wstępnego orzekającego o nieważności aktu notarialnego, wskazał, że nie jest związany tym wnioskiem z uwagi na fakultatywność wydania postanowienia wstępnego, a także możliwość działania w tym przedmiocie przez sąd z urzędu.

Jednocześnie Sąd I instancji uznał, że wprawdzie podziela poglądy Sądu Najwyższego o możliwości wydania postanowienia wstępnego dotyczącego ważności aktu notarialnego ustalającego ustrój majątkowy małżeński, czy też dokonującego podziału majątku wspólnego, uznał, że spór zainteresowanych dotyczy zasadniczo ustalenia, czy nieruchomości składająca się z zabudowanej działki o powierzchni 1930 m² położonej w obrębie ewidencyjnym Z., gmina Ł., województwo (...), o nr ewidencyjnym 104/5, wchodzi w skład majątku wspólnego zainteresowanych. Z tych przyczyn orzekł o powyższym postanowieniem wstępnym. Kwestia ważności aktu notarialnego została rozstrzygnięta natomiast jako przesłanka do wydania postanowienia wstępnego.

Sąd Rejonowy zaznaczył przy tym, że w postępowaniu o podział majątku wspólnego orzekając w postanowieniu wstępnym o przynależności danego podmiotu do majątku wspólnego może wypowiedzieć się w sposób pozytywny lub negatywny. Mając to względzie uznał, że zabudowana działka o powierzchni 1930 m² położona w obrębie ewidencyjnym Z., gmina Ł., województwo (...), o nr ewidencyjnym 104/5 objęta umową, na mocy której małżonkowie dokonali częściowego podziału majątku wspólnego nie wchodzi w skład ich majątku wspólnego. Zatem akt notarialny w zakresie jakim małżonkowie dokonali częściowego podziału majątku wspólnego jest ważny.

Natomiast za bezzasadne uznał Sąd Rejonowy żądanie uczestnika, że Sąd w postanowieniu wstępnym powinien ustalić datę ustania wspólności majątkowej małżeńskiej A. i J. G.. Wskazał, że wspólność ustawowa małżeńska zainteresowanych ustala z dniem uprawomocnienia się orzeczenia Sądu Okręgowego orzekającego ich separację. Zgodnie z art. 61⁴ k.r.o. – orzeczenie separacji ma skutki takie jak rozwiązanie małżeństwa przez rozwód, chyba, że ustawa stanowi inaczej.

Zatem orzeczenie separacji A. i J. G. spowodowało, że istniejący między nimi ustrój wspólności ustawowej małżeńskiej ustał z mocy prawa. Wobec tego ustalenie przez Sąd daty ustania tej wspólności jest niedopuszczalne. Wskazał też, że ustanowienie przez zainteresowanych w akcie notarialnym rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej jest prawnie obojętne wobec skutków prawnych, które nastąpiły z chwilą uprawomocnienia orzeczenia o separacji zainteresowanych.

Jednocześnie zaznaczył, że nawet przy przyjęciu nieważności tej części aktu notarialnego, nie sposób uznać, że miała ona jakikolwiek wpływ na ważność czynności prawnej polegającej na częściowym podziale majątku wspólnego zainteresowanych. Zdaniem Sądu I instancji, zainteresowani dokonując podziału majątku wspólnego, tak czy inaczej wiedzieli, że jest to rozporządzenie ich majątkiem wspólnym jest konsekwencją ustania między nimi wspólności ustawowej małżeńskiej. Przy tym bez znaczenia jest, czy wiedzieli, że ta wspólność majątkowa małżeńska ustala 4 miesiące wcześniej, tj. w momencie sądowego orzeczenia separacji, czy też w następstwie zawarcia umowy o rozdzielnosc majątkową małżeńską – notabene w tym samym akcie notarialnym.

Zdaniem Sądu Rejonowego, uczestnik uchylając się od skutków oświadczenia złożonego pod wpływem błędu, nie udowodnił wpływu jego wpływu na wolę rozporządzenia majątkiem wspólnym w sposób określony w akcie notarialnym. Dość zdawkowo i enigmatycznie wspominał o tym, że „zamierzał rozpocząć prowadzenie działalności

gospodarczej, co było uzależnione od zakupu czegoś dla siebie i zrzeczenia się działki w Z. na rzecz A. G.". Na podstawie takiego oświadczenia nie można ustalić, w jakim błędzie co do czynności prawnej, miał pozostawać uczestnik.

W ocenie Sądu I instancji, zainteresowani mieli ściśle określony cel zawierając taką umowę. Zauważył przy tym, że w późniejszym okresie nabyli szereg innych nieruchomości, które kupowali do majątku wspólnego, wiedząc, że nie istnieje między nimi wspólność ustawowa małżeńska. Zdaniem Sądu, zainteresowani o ile mogli nie wiedzieć o skutkach prawnych separacji, to doskonale wiedzieli, że zawarli umowę o rozdzieleniu majątkowej małżeńskiej. Rozpoczęli też prowadzenie działalności gospodarczej właśnie na nieruchomości położonej w Z.. Zatem ich świadomość i swoboda powzięcia decyzji i wyrażenia woli w zakresie częściowego podziału majątku wspólnego nie budzi żadnych wątpliwości.

Następnie powołując się na treść art. 84 k.c., Sąd I instancji uznał, że uczestnik nie działał pod wpływem błędu co do treści czynności prawnej. Był świadomy co do tego, że przenosi swój udział w prawie własności nieruchomości nieodpłatnie na rzecz A. G.. Według Sądu, trudno przyjąć, że uczestnik mógł pozostawać w błędzie co do zobiektywizowanych następstw zawartej czynności prawnej. Nieświadomość faktycznej daty ustania wspólności majątkowej małżeńskiej nie jest błędem co do treści czynności prawnej, może być błędem co do prawa. Błąd ten pozostaje jednak bez wpływu na czynność prawną w postaci rozporządzenia majątkiem z przyczyn, o których była mowa wyżej. Nawet, jeżeli w istocie tak było, co wynika z treści oświadczeń złożonych przed notariuszem, to uczestnik wiedział, że podział majątku wspólnego jest efektem ustania wspólności ustawowej małżeńskiej.

Zdaniem Sądu Rejonowego, w niniejszym postępowaniu uczestnik powinien wykazać, jaki wpływ na jego świadomość co do treści czynności prawnej miała data ustania wspólności majątkowej małżeńskiej – czego nie uczynił. Uczestnik nie przedstawił nawet żadnego psychologicznego procesu dojrzewania decyzji o dokonaniu przedmiotowej czynności prawnej.

Sąd stwierdził, że pewna motywacja może stanowić przyczynę złożenia określonego oświadczenia woli. Jednakże błąd dotyczyć powinien samej czynności prawnej, a nie impulsu psychologicznego, który spowodował złożenie oświadczenia woli. W doktrynie podnosi się, że o tym, czy błąd dotyczy czynności prawnej powinien decydować stopień powiązania okoliczności dotkniętej błędem z całokształtem czynności prawnej.

W ocenie Sądu I instancji, czynność prawna w postaci rozporządzenia majątkiem wspólnym była konsekwencją ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, o którym fakcie zainteresowani wiedzieli i którego mieli pełną świadomość. Nie bez znaczenia jest też okoliczność, że pomiędzy uprawomocnieniem orzeczenia w przedmiocie separacji, a datą zawarcia aktu notarialnego minęło 4 miesiące. Natomiast od daty zawarcia przedmiotowego aktu notarialnego, do chwili złożenia oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń woli zawartych w tym akcie, minęło 15 lat. To poddaje w wątpliwość już sam fakt zachowania terminu do złożenia oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy uznał, że nie istnieją przesłanki do stwierdzenia nieważności aktu notarialnego zawierającego częściowy podział majątku wspólnego zainteresowanych, a tym samym do zaliczenia objętej tym podziałem nieruchomości do majątku wspólnego zainteresowanych.

Z tym rozstrzygnięciem nie zgodził się uczestnik J. G., zaskarżając go apelacją, w której zarzucił :

I. Naruszenie przepisów postępowania cywilnego, mających wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, a w szczególności art. 567 § 3, 685, 618 § 1 i 2 k.p.c., polegające na wydaniu postanowienia wstępnego z pominięciem orzeczenia – w przedmiocie ważności aktu notarialnego sporządzonego w Kancelarii Notarialnej T. P. z dnia 9.07.2005r. Rep. A Nr 7760/2005 akt nr 957/2005 – bez którego to orzeczenia Sąd nie mógł rozstrzygać, czy działka o numerze ewidencyjnym (...) o pow. 1930 m² położona w obrębie Z. – KW (...) – Sądu Rejonowego Wydział Ksiąg Wieczystych w Ł. wchodzi, czy też nie do majątku wspólnego stron, a tym samym Sąd nie orzekł co do istoty sprawy,

II. Naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 58 k.c. poprzez stwierdzenie, że ww. działka nie wchodzi do majątku wspólnego stron podczas gdy ww. akt notarialny jest nieważny w całości (stanowi jedną całość) z mocy prawa albowiem strony ustanawiają rozdzielną majątkową, która już pomiędzy stronami istniała (na mocy wyroku o separację) i na podstawie tego oświadczenia woli dokonują częściowego podziału majątku, a nadto gdyby uczestnik miał świadomość, że separacja znosi wspólność ustawową małżeńską, nigdy by tego aktu nie podpisał, o czym świadczy to, że obie strony po zawarciu ww. aktu notarialnego kupowały nieruchomości do majątku wspólnego małżonków, a nadto uczestnik na działce obok wspólnego domu stron, wybudował warsztat stolarski, w którym pracował i nadal pracuje, co też świadczy o tym, że akt ten nie stanowił dla stron żadnego znaczenia w kwestii skutków prawnych erga omnes.

Mając powyższe na uwadze wniósł o:

1/ o uchylenie zaskarżonego postanowienia wstępnego w całości i przekazanie sprawy w zakresie do ponownego rozpoznania,

2/ ewentualnie o stwierdzenie, że akt notarialny sporządzony w Kancelarii Notarialnej Notariusza T. P. z dnia 8.07.2005r. Rep. A nr 7760/2005, akt nr 957/2005 jest nieważny w całości oraz o uwzględnienie w orzeczeniu końcowym kosztów postępowania w przedmiocie postanowienia wstępnego, przez zasądzenie od wnioskodawczyni ich zwrotu na rzecz uczestnika.

Wnioskodawczyni wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy podzielił apelację uczestnika postępowania w nieznacznej części. Mianowicie, w tym zakresie w jakim wskazywał, że w orzeczeniu wstępnym należy rozstrzygnąć w przedmiocie stwierdzenia, czy zawarta pomiędzy zainteresowanymi w formie aktu notarialnego umowa o ustanowienie rozdzielną majątkową i częściowy podział majątku wspólnego z dnia 8 lipca 2005 roku, Rep. nr (...) jest nieważna.

W pierwszej kolejności odnosząc się do tych żądań uczestnika, w ocenie Sądu II instancji, przedmiotowa umowa jest nieważna jedynie w części, a nie w całości, jak podnosił uczestnik.

Sąd Okręgowy podziela przy tym w całości ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego oraz dokonaną na ich podstawie ocenę prawną oraz przyjął je za własne w całości.

Niewątpliwie do podziału majątku wspólnego małżonków znajdują zastosowanie przepisy art. 43 – 45 k.r. i o. oraz na podstawie art. 46 k.r. i o. przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku przewidziane w art. 1035 k.c., w związku z tym przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych (art. 211 i nast. k.c.). W sferze procedury zastosowanie mają przepisy art. 566 i art. 567 k.p.c. oraz dotyczące dziale spadku i zniesienia współwłasności o jakich mowa w art. 684 k.p.c. i nast., w szczególności art. 688 k.p.c., art. 618 k.p.c. i nast., w tym na podstawie art. 622 k.p.c. w szczególności obowiązkiem sądu jest ustalenie z urzędu składu i wartości majątku ulegającego podziałowi.

Stosownie do art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a zwłaszcza do odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w paragrafie pierwszym stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku.

Zgodnie natomiast z art. 618 § 1 i § 2 k.p.c. w postępowaniu o zniesienie współwłasności sąd rozstrzyga także spory o prawo żądania zniesienia współwłasności i o prawo własności, jak również wzajemne roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy. Rozstrzygając spór o prawo żądania zniesienia współwłasności lub o prawo własności, sąd może wydać w tym przedmiocie postanowienie wstępne; z chwilą wszczęcia postępowania o zniesienie współwłasności odrębne postępowanie w sprawach wymienionych w paragrafie poprzedzającym jest niedopuszczalne. Sprawy będące w toku przekazuje się do dalszego rozpoznania sądowi prowadzącemu postępowanie o zniesienie współwłasności.

Jeżeli jednak postępowanie o zniesienie współwłasności zostało wszczęte po wydaniu wyroku, przekazanie następuje tylko wówczas, gdy sąd drugiej instancji uchyli wyrok i sprawę przekaże do ponownego rozpoznania. Postępowanie w sprawach, które nie zostały przekazane, sąd umarza z chwilą zakończenia postępowania o zniesienie współwłasności.

Jak natomiast mówi art. 685 k.p.c., który w niniejszej sprawie ma zastosowanie na mocy powołanego wyżej art. 567 § 3 k.p.c., w razie sporu o istnienie uprawnienia do żądania działu spadku, jak również w razie sporu między współspadkobiercami o to, czy pewien przedmiot należy do spadku, sąd spadku może wydać postanowienie wstępne.

Zgadając się z Sądem Rejonowym, który rozstrzygnął, że majątek objęty częściowym podziałem w umowie stron z 8 lipca 2005 roku, to jest nieruchomości składająca się z działki o numerze ewidencyjnym (...) o powierzchni 1930 m² położona w obrębie ewidencyjnym Z., gmina Ł., województwo (...), dla której Sąd Rejonowy w Łomży prowadzi księgę wieczystą (...), nie wchodzi do majątku wspólnego zainteresowanych, Sąd Okręgowy, uwzględniając argumenty uczestnika, uznał, że w postanowieniu powinien znaleźć się zapis odnośnie żądania, czy przedmiotowa umowa jest nieważna w całości, czy też w części. Na marginesie wskazał zresztą należy, że w swym uzasadnieniu Sąd I instancji odniósł się do tej kwestii, wskazując, że przedmiotową umowę można uznać za częściowo nieważną w zakresie ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej.

Jak stanowi art. 58 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana.

Nieważność, przejawia się w tym, że czynność w ogóle nie wywołuje właściwych dla danego typu czynności (uważanych za zamierzone przez strony) skutków prawnych. Nie wywołuje tych skutków od początku, z mocy prawa (bez konieczności podejmowania jakichkolwiek działań zmierzających do "unieważnienia" czynności) i nieodwracalnie (następcze usunięcie przeszkód, z powodu których czynność była nieważna, nie nada jej cech ważnej czynności prawnej; co nie wyklucza oczywiście późniejszego prawidłowego dokonania takiej samej czynności). Ustalając stan faktyczny w jakimkolwiek postępowaniu, w którym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia ma fakt dokonania czynności prawnej, organ stosujący prawo (zob. wyr. SN z 13.6.2002 r., III RN 108/01, OSNAPiUS 2003, Nr 10, poz. 236) ma obowiązek ocenić ważność tej czynności bez względu na to, czy strony zgłaszały jakieś twierdzenia i wnioski w tej kwestii (o ile tylko zebrane w postępowaniu dowody na to pozwalają – art. 232 k.p.c.; zob. wyr. SN z 25.6.2015 r., III CSK 430/14, Legalis, za: Art. 58 KC red. Gniewek 2019, wyd. 9/Machnikowski, Legalis).

Mając na uwadze okoliczności sprawy, Sąd Okręgowy uznał, że umowa o ustanowienie rozdzielności majątkowej i częściowy podział majątku wspólnego z dnia 8 lipca 2005 roku jest nieważna, ale jedynie w części dotyczącej ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej z dniem 8 lipca 2005 roku. Wynika to z faktu, że rozdzielność majątkowa została już wcześniej zniesiona pomiędzy zainteresowanymi, to jest z dniem 2 marca 2005 roku prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z 8 lutego 2005 roku, którym orzeczono separację małżonków A. G. i J. G.. Do zniesienia wspólności ustawowej pomiędzy małżonkami doszło zatem w drodze kształtującego orzeczenia sądowego z 8 lutego 2005 roku i w tym zakresie przedmiotowa umowa jest sprzeczna z ustawą. Zgodnie bowiem z art. 52 § 2 k.r.o. rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia.

Dlatego też, postawione w apelacji zarzuty naruszenia art. 568 § 3 k.p.c., art. 685 k.p.c., art. 618 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 58 k.c. okazały się częściowo uzasadnione.

Natomiast, nie można nieważności, o której mowa w art. 58 k.c. odnieść do częściowego podziału majątku wspólnego stron. Argumenty jakie przedstawia uczestnik postępowania, zarówno w odpowiedzi na wniosek, jak i w apelacji nie zasługują bowiem na uwzględnienie. W okolicznościach sprawy niniejszej, nie może być brane pod uwagę, że uczestnik został wprowadzony w błąd i nie ocenił przedmiotowej sytuacji, związanej z podziałem majątku wspólnego, rozsądnie. Wobec prawomocnego orzeczenia separacji zainteresowanych, mieli oni pełne prawo dokonać takiego

podziału. Poza tym, uczestnik jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą, a więc jego świadomość prawna jest znacznie wyższa niż zwykłego konsumenta. Dlatego też, jego wyjaśnienia nie są przekonujące i apelacja nie może przynieść postulowanego przez uczestnika skutku w postaci stwierdzenia nieważności umowy z 8 lipca 2005 roku w całości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., jak w pkt I. postanowienia, zaś w pozostałym zakresie wniosek i apelację uczestnika jako niezasadną oddalił na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., jak w pkt II. postanowienia.